

ny värld i bild

TIDSKRIFT FOR MORALISK UPPRUSTNING

- **En ny dimension**
- **Engagemang är inte nog**
- **Vad försiggår egentligen
i Sverige?**
- **Assam – hopp for Indien**
- **Radikalare än våld**

TIDSKRIFT FÖR
MORALISK UPPRUSTNING

Utgives av IDE och KULTUR
Utkommer en gång i månaden

Nr 2 - 1969

I redaktionen

Finn Harald Wetterfors

Jan Franzon

Gunnar Wieselgren

Lennart Sjögren, ansvarig utgivare

Nordiska medarbetare

Einar Engebretsen, Norge

Keld Jørgensen, Danmark

PRENUMERATIONSPRIS

per år (12 nummer)

Sverige kr 20 -

Danmark dkr 25 -

Finland mk 17 -

Norge nkr 25 -

SVERIGE

Sveavägen 34 VI, 111 34 Stockholm

Postgiro 70 61 90 - Tel 08/10 34 56

FINLAND

Postgiro 11 20 95, Helsingfors

NORGE

Sophus Lies gate 5 Oslo 2

Postboks 1243, Vika, Oslo 1

Postgiro 12 579 - Tlf 56 34 14

Fotografier och teckningar med
tillstånd av

Sid 3 - Leif Hovelsen, 4-5 David

Channer, John Lancaster, 7 - Jan

Franzon, 8 - NA foto

NY VARLD I BILD

Tidskrift for Moralisk opprustning

Tryck Norsk Prent L/L Oslo

Redaktionen beklagar myc-
ket att Ny Vuld i Bild denna
gang blivit forsenad

Det hanger samman med att
vi med kort varsel tvingats
byta tryckeri

En ny dimension

Det ar ett egendomligt faktum att da man talar om moraliska normer, om absolut arlighet, renhet, osjalviskhet och karlek, sa fastnar folk i sina kommentarer ofta pa fragan om absolut renhet och forbinder den med fragan om sex

Det ar som om absolut moral i mangas tankar vasentligen ar en fraga om sexualmoral

Da man laser Olof Palmes bok «Politik ar att vilja» sa finner man att han har en annan uppfattning av moral. Ganska ofta i boken talar han om «moraliska varderingar» och menar darmed grundvalarna for att skapa ett «rattfardigt samhalle» - jamlikhet, rattvisa, manniskovarde

Palme talar om «moralisk indignation» som en «vital och levande kraft i var demokrati»

Denna moraliska indignation kommer till starkt uttryck i dagens livliga debatt, inte minst inom ungdomsrevolten eller i TV Orattvisorna, snorkigheten i dagens samhalle gisslas med ratta. Det ar en moralisk kraft som satts in bade mot klass samhallat har hemma och mot rasfortrycket i sodra Afrika

Men ar moralisk indignation tillracklig for att verkligen andra pa var komplicerade varld? Visserligen gisslar man manga missforhallanden och kanske andrar man ocksa en del med fordmandet. Men bygger man ocksa upp? Eller ar det sa att ju skickligare man satter in de fordmande stotarna desto fler lik stror man efter sig pa vagen?

«Da jag pekar finger mot min granne, pekar tre tillbaka mot mig sjalv», heter det i en visa. Det tycks ge en antydning om var envar maste borja om han vill bli en verklig revolutionar.

Det ar ocksa vagen till en ny dimension av moralisk kraft, en dimension, dar man tar den moraliska normen om absolut karlek pa fullt allvar. «Alska dina fiender» ar ocksa i dag en faktor att rakna med for en verklig revolutionar med en ideologi som omfattar alla. Ty det ar en nodvandig ingrediens om man vill forvandla dem som ar vranga i varlden till att bli konstruktiva element i att bygga upp ett rattfardigt samhalle.

Att detta inte bara ar tomta ord utan praktisk politik visar artikeln pa sid 8 i detta nummer, dar en av huvudaktorena i ett varldsdrama berattar sin historia

Klaus Bockmuhl

ENGAGEMANG är inte nog

Återuppbyggnadsperioden i Tyskland är till ända Under den hade hela befolkningen ett gemensamt mål på satt och vis Det var också en tid av «av-ideologisering» Man fick inte sätta upp för stora mål, vi hade fått erfara vad idealism på villospår kunde leda till «Sma stegs-politik» blev så var losen Nu skulle man vara pragmatisk och forsakra sig om livets goda gåvor I dag börjar man förstå att människan inte lever av bröd allena «Aldrig har så många haft det så bra och varit så otillfredsställda med det», skriver den tyske politiker Hans Dichgan i boken «Oron i förbundsrepubliken», som väckt stor uppmärksamhet Han fortsätter «Tilliten till vår stat ställs på prov Vi saknar de stora politiska visioner som ger mening åt vardagspolitiken, förstas av gemene man och leder till ett personligt engagemang hos de många Den visionära sidan av kommunis-

men kan vara starkare än de ideer som idag är de barande i förbundsrepubliken Vi befinner oss i ett andligt vacuum »

Vardefri vetenskap

På min första arbetsdag vid universitetet i Heidelberg för 3—4 år sedan bad man mig att träffa en mycket begåvad teologie studerande Vi gick en lang promenad tillsammans och han berättade för mig om sitt liv Det var berättelsen om hans möte med den så kallade «vardefria» vetenskap som så många i Tyskland har gått in för «Mina vänner och jag kom till universitetet med en hel del idealism», berättade han «Vi var redo att satsa och offra något för att förä vårt eget folk och mänskligheten framåt Men hos många av våra lärare stötte vi på ett helt system av övervägda kompromisser och bekvämlighet De flesta av mina vänner anpassade sig efterhand till den livsstilen De gav sig materialismen i våld och talar nu cyniskt om den tidigare «idealistiska fasen» i sitt liv Det kunde inte jag och så fick jag ett nervöst sammanbrott »

Situationen förändras

Den här historien säger något om den tomhet och den brist på perspektiv som präglar de tyska studenterna I dag håller situationen på att förändras Man finner ett sökande efter mening, vilja till engagemang

Dramatiker Peter Weiss' omvandelse till kommunismen kan illustrera detta Han säger på ett ställe att han som människa inte kunde stå ut med upplösningen i

västerns kulturliv «Eftersom litteraturen i de borgerliga länderna står obunden av varje livsåskådning, utvecklar den sig i riktning mot anarkism», skriver han

Fulton Sheen, katolsk biskop och valkand för sina program i amerikansk TV, ger uttryck åt något liknande «När man förlorar meningen med livet, får detta två följder — en social och en individuell Socialt sett leder det till politisk anarki och till en revolutionär inställning som vill hamnas på samhället därför att det inte erbjuder något mål att leva för Individuellt sett leder det till en ny tygelloshet som försöker ersätta bristen på mening med intensiteten i den erotiska upplevelsen »

Att finna sig själv

Människan måste engagera sig, måste få tjäna ett stort mål för att finna sig själv och sin egen identitet Hon måste finna kanslo- och idemässig fasthet som ger hennes arbete och liv en motivering Eftersom så många av Tysklands ledande män både inom stat och kyrka så ivrigt nedvärderat idernas betydelse, vantar sig studenterna inte att de skall kunna ge dem nyckeln till ett djupare engagemang För många framstår den marxistiska ideologin med sina totala krav som det enda alternativet

Men vilket alternativ är det som marxismen erbjuder? Den här bekämpat vinstmotivet inom affärslivet därför att det lett till att människor exploaterat andra människor Men i dag återinföres vinstmotivet på många om-
(Forts s 14)

Som forskare har dr theol Klaus Bockmuhl sysslat med människosynen hos Marx Som studentpräst vid Heidelbergs universitet i tre år, till juni förra året, har han kommit i nära kontakt med strömningarna i dagens tyska studentgeneration, inte minst teologerna, som ofta gått i spetsen för studentrevolten På denna sida återges några av dr Bockmuhls synpunkter mot bakgrunden av hans erfarenheter i dagens Tyskland De är hämtade ur ett föredrag för studenter i Oslo

ASSAM — hopp för INDIEN

Fran Ny Varld i Bilds korrespondent

Staten Assam i nordöstra hörnet av den indiska halvkontinenten är ett kontrasternas land, både i fråga om landskap och invånare. I slättbyggena med tropiskt klimat ligger de stora teplantagen omgivna av palmer. Men längs de ringlande vägarna upp mot de kargare bergstrakterna växlar scenariet. Palmerna byts ut mot barrträd, lerhusen ersätts av trähus.

Det är också skillnad på inbyggarna. Slättbefolkningen är indier, medan människorna i bergen härstammar från Kambodja och Burma. Dessa skillnader i miljö och ursprung är de realiteter som legat bakom de tilltagande motsättningarna här uppe och som blivit ett väldigt problem för hela Indien.

I oktober förra året lyckades man ganska ovanligt fram till en överenskommelse utan att det behövde gå till öppet krig. Den plan som då antogs för bilagandet av tvistigheterna skall ratificeras i slutet av detta år. Enligt den tillerkännas bergsfolken i Khasi-, Garo- och Jaintia-regionerna halvautonom status. Bakom detta avtal ligger en genomgripande förändring i installningen hos alla parter, en ny attityd som tagit sig uttryck i målmedvetna ansträngningar att nå en uppgörelse.

Det är bakgrunden till att den konferens, som nyligen ägt rum i Assams huvudstad Shillong samt i några andra nyckelpunkter i provinserna, är en del av konferensens sessioner förslagts. Initiativet till konferensen, vars motto varit

«Nya mal för Nordostindien», togs av representanter för båda befolkningsgrupper. I inbjudningskommittén fanns bl.a. Assams statsminister B. P. Chaliha och finansministern Tripathy liksom generalsekreteraren för bergsbefolkningspartiet APHLC, Stanley Nichols-Roy. I sin inbjudan till konferensen, som de riktade till Rajmohan Gandhi och hans medarbetare i Moralisk upprustning, sade de bl.a. «Vi tror att en grupp som er under ett besök här, med användande av filmer och skådespel, skulle bidra till att lägga grunden för ett verkligt samförstånd i Nordostindien och för en integrering av vår stat. Den kan bidra till att befästa enigheten och tryggheten i området och ge våra folk nytt hopp och större perspektiv, som skulle vara till gagn för hela landet».

I ett tal till de kastlösa — harijans — i Shillong uttryckte Rajmohan Gandhi detta syfte på följande sätt: «För 40, 50 år sedan blev de människor, som då sade att de ville befria Indien utsatta för otaliga av många. Men de höll fast vid sitt beslut och Indien blev självständigt. Idag är jag övertygad om att vi med Guds hjälp och med människors beslutsamhet kan få ett nytt Indien. Om det så bara är några få indier, som beslutar sig för att förändra landet, kommer de att lyckas».

Ministern för stamfrågor, Chitra Singh Teron, öppnade konferensen i den insjuknade Chalihas ställe. Finansminister Tripathy hälsade Gandhi och hans medhjälpare från 14 länder — däribland många från Europa och Afrika — välkomna. «Vi ser fram emot att med er hjälp lösa många av de problem vi lider under», sade han. «Om man inte kan astadkomma en verklig mentalitetsförändring, kommer de olika kombinationerna inom politiken inte att fungera».

Olika ledare i staten uttryckte under konferensens lopp en växande övertygelse att ett samförstånd mellan de olika befolknings-elementen i Assam är möjligt. Parlamentets ställföreträdande oppo-

Några av Shillongs kastlösa koloni under en mottagning för gästerna från 14 länder i Assams huvudstad.

Assams minister för statsfrågor Teron öppnade konferensen i huvudstaden Shillong med mottoet «Nya mål för Nordostindien» (t v) — Generalsekretären för de kastlösa S. Tzu och en av hans kolleger i samräk med Rajmohan (Gandhi) (ovan)

sitionsledare Dulal Chandra Baruah, som representerar slattbefolkningen, hävdade att «Vi kan skapa enhet i mångfalden» Han menade att det skulle vara möjligt att utjämna skillnaderna i villkoren för slatt- och bergsregionernas invanare «Genom en moralisk uppriktning i denna provins skulle vi stat kunna bli riktninggivande inte bara för resten av Indien utan för hela världen», sade han

Detta tema, Assam som folkförsörjare för hela Asien, var för övrigt hela konferensens ledtråd. Det gav eko i press och radio. Det kom igen som motivation och inspiration bakom praktiska resultat som delgavs under konferensen eller uppnåddes i samband med den.

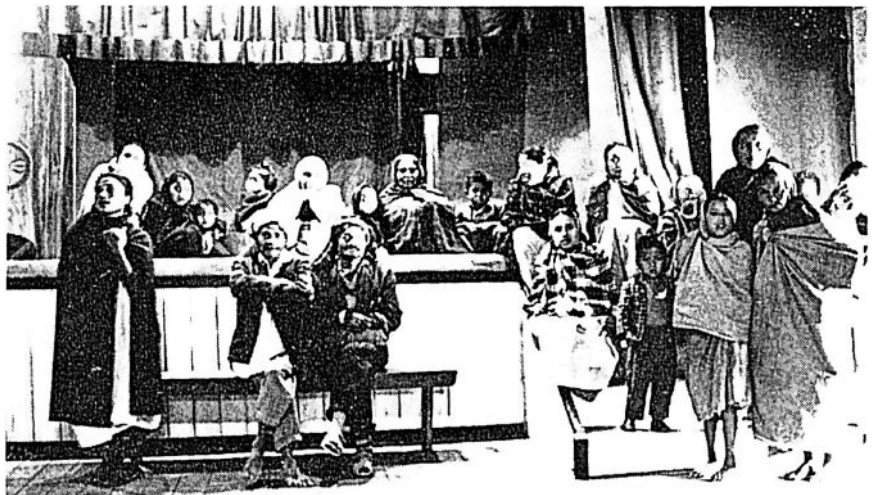
Tidigare nämndes att Rajmohan Gandhi talade till de kastlösa i Shillong. Detta skedde vid en mottagning av hälsnings i Shillongs stadshus. För ett par år sedan skulle detta ha varit otänkbart. I Shillong har det nämligen under tio års tid pagatt en konflikt mellan kommunens kastlösa renhåll-

ningsarbetare och deras arbetsgivare. Orsaken till konflikten har varit oenigheter i lönefrågor.

Hur denna konflikt löstes berättade stadsfullmäktigeordföranden i Shillong P. Ripple Kyndiah vid en av konferensens sessioner. Kyndiah, som också tillhörde konferensens inbjudningskommitté, tillträdde sin post 1967 och overtog då denna konflikt från sin företrädare. Han beslut sig för att namna sig problemet från andra utgångspunkter än de rent juridiska. Den enda princip han följde var att «fortroende skapar fortroende». Med den inställningen tog han kontakt med ledaren

för renhållningsarbetarna och inbjöd honom till sitt kontor. Där behandlade han denne som sin jämlike, vilket i kastvasendets Indien annu betraktas som någonting oerhört. «Jag sade till honom att han skulle betrakta mig som en äldre bror och jag skulle betrakta honom som en yngre bror», berättade Kyndiah. Han visade honom också stadens rakenskaper och renhållningsarbetarnas ledare kunde själv övertyga sig om stadens verkliga finansiella läge. Det fortroende som skapades mellan dessa båda män lyckades sedan förmedla till vardera sina kolleger. (Forts s 15)

Under ett möte för 600 människor i staden Cherrapunji som tog emot konferensens deltagare fanns det inte tillräckligt med plats framför mötespodiet var för en del (t. h.) fann sittplats bakom det istället

Robert Braun kom som flykting från Österrike till Sverige 1938. Han har alltså haft trettio år på sig att studera förhållandena i Sverige och att göra sig lika fortrogen med den svenska kulturmiljön som med den central-europeiska.

Hans konklusioner föreligger nu i bokform — hittills bara på tyska och norska. När man läst den norska utgåvan av hans bok

«arlighetens» prestige är stor i Norden. När Strindberg kallade nattvarden «ett oförsämligt bedrägeri» eller Victor Svanberg kallade bergspredikan «uppriktig» och «inhuman», är de övertygade om sin kritik vilket understryker dess uppriktiga karaktär. Den lasande allmänheten uppskattade oftast deras «arlighet». Den stod inför en uppenbarelse. Braun medger också

utan snarare mellan de ärga unga (eller inte så unga) mannen i vårt kulturliv och deras egna samveten — eller i varje fall det som återstår av deras samveten? Braun antyder att detta kunde ha varit fallet med Strindberg.

Invektiv — generositet

Under tecknad bevitnade en gång hur en framstående svensk kristen personlighet blev överöst med de grovsta invektiv av en av våra mest inflytelserika ateister. Något senare skrev ateisten ett varmt brev fullt av mänsklig generositet. De båda kunde varandra så flyktigt att varken ilska eller den mänskliga sympatien syntes motiverade från annan utgångspunkt än att det i själva verket gällde sig om en debatt mellan en man och hans samvete. Om de kristna räknade med att detta ganska ofta kunde vara fallet, skulle de kanske vara mindre tysta, forskrämda och anpassningsvilliga och mer angelagna att besvara de uppriktiga frågor och det sökande som finns på så många håll.

Helomvandning

En annan sak är att man kan ifrågasätta om avkristningen gått så långt som kultursidorna i Stockholmstidningarna tycks ge vid handen. Man kunde anföras att de svenska statsmakterna gjort en helomvandning i sin inställning till missionen som en del av vår hjälp. Vissa grenar av missionens verksamhet får nu finansiellt stöd av SIDA. Likaså kan den antikristna inställningen hos en del skolexpertiser inte dolja att den svenska grundskolan lämnar en stor och vidare ram för kristen övertygelse och kunskap än i den amerikanska.

Brauns bok är ägnad åt att göra många svenskar ilska. Och deras ilska kommer inte att bli mindre, när de ser hur den norska översättarskan misshandlat och felstapat «arans och hjaltarnas språk» i en mängd svenska citat. Icke förtärlig är boken lasvard och för in en frisk vind i en ganska förstelnad och ensidig debatt.

Bror Jonzon recenserar

Vad försiggår egentligen i Sverige?

«Hva foregår egentlig i Sverige?» (Dreyer, Perspektivbøkene nr 29) förstår man att det skulle vara något av ett vågstycke för en svensk förläggare att publicera boken.

Braun kommer fram till det resultatet att «Den antikristelige aksjonen i Sverige har allerede vokset seg så sterk, og har fått slik medvind som virker lammende på kulturlivet. Denne virkning er som en tung sky, som minner om en annen antisemittisme» (sid 13). «I Sverige inntar den kristne den plass som joden har i et antisemittisk land» (sid 14). «Det må ikke oppfattes som en overdrivelse, når jeg nevner Sveriges avkristning. Den er en historisk realitet. Professor Hedenius kan triumferende si at hverken i Skandinavia eller i Europa forøvrig finnes et land som er blitt hurtigere og mer avkristnet» «den kristne religion spiller ikke lenger noen rolle i staten» (sid 115).

Braun finner det svært att förklara avkristningens fenomen. Han pekar att «uppriktighetens» och

att angripna «på enkelte punkter» hade rätt i sin kritik av kristendomen.

Aven en kristen lasare, som kunde vara böjd att sympatisera med Braun och visa en viss förståelse för hans skildring av den avkristnade svenska jämmerdalen, måste emellertid sätta ett par fågetecken i kanten. Om Braun hade rätt i sin syn på den långt gångna svenska avkristningen, skulle Hedenius, Tingsten, Lagercrantz, Arvidsson & Co framstå som moderna Don Quixotes som med vilda harskrin rider till stormen mot kristna vaderkvinnor, vilka för länge sedan upphört måla något annat än predikningar som ingen lyssnar till. Den ilska och energi som många av våra svenska kulturskribenter laggar i dagen tyder på att de kampar mot någonting verkligt, inte något fiktivt. Den lams anpassningskristendom som har fått så stort utrymme i vårt land kan emellertid knappast motivera de energiska angreppen. Kunde det förhålla sig så att kamplinjen egentligen inte går mellan kristna och icke-kristna

Caux

1969

3-7 april	Paskkonferens
23 maj-14 september	VARLDSKONFERENS FOR MORALISK UPPRUSTNING
23-26 maj	Pingstkonferens
Maj-juni-juli	Weekendkonferenser for delegater vid de internationella konferenserna i Geneve
27-29 juni	Konferens for jordbruk och livs medelsforsorjning
Hele juli manad	Sammankomster for studenter gymnasister och ungdomsledare med foretradare for industri och u-lander
25-27 juli	Konferens for halso og sjukvard
1-11 augusti	En ny manniskotyp - en utmaning for undervisning og fostran
13-20 augusti	De kristnas oppgift i den moderna verden - konferens for prester og lekman fran alla kyrkor og samfund
30 augusti-15 september	Varldskonferens for ekonomiska og politiska fragor

Tre kurser i «Ledarskap i den moderna verden»	30 juni-19 juli 28 juli-16 augusti 25 augusti-13 september
Slutet av juni - mitten av september	Fem kurser i internationell matlagning
Sprakkurser i ett nyoppnat sprakklaboratorium	Kurser for sekreterare
Ytterligere opplysninger	Moralisk opprustning, Sveavagen 34, 111 34 Stockholm - tel 08/119411

Gjennom insatser av MD i Schweiziska mjoll producenterernas riksforbund dr Fritz Hofmann har Schweiz regering beslutat hoja bidraget for livsmedels hjelp till u-lander fra 3 till 18 miljoner sfr per ar. Pilsammans med riksdagsmannen Joseph Leu planerar han konferensen i Caux 27-29 juni med mottoet «Konsumenten politiken og lantbrugets framtid». Pa bilden konfererar dr Hofmann (mitten) med Schweiziska og svenske lantbrukare J. Leu til h om honom.

På Vaxjo anrika teater gavs Peter Howards pjäs Stegen i slutet av januari. Pjäsen presenterades inför en valbesatt salong av den grupp från Göteborg som under de senaste månaderna givit den på olika platser i landet. Med Stegen «understryker Moralisk upprustning sin revolt mot karriärismen», skrev *Vaxjobladets* recensent under en rubrik «Karriäristegen i

Karriärstegen i Växjö

Vaxjo» bli och fortsatte «Man söker forstå, varfor nutidens ungdom revolterar mot valfards-samhallets olater, dess standard-jakt og statustankande». Storyn byggde på det oforenlige motsatsparet mannen med vaskan (Kristus med korset) og mannen på stegen «Mannen som inte ansag sig ha råd att vara arlig finns val lite varstans i vår kompliserade värld».

Kronobergaren framholl att «budskapet var enkelt og klart, den kompliserade foreningen av etiska og rationellt effektiva samhallsinsatser. Huvudpersonen, en tvivelaktig framgangsrik politiker, ar driven av sin omgivning og samvete i åteivandsleken valja ideologi. Lata andamålet helga medlen eller borja på nytt? Kan-ske later det alltför orealistiskt og enkelt att som i Stegen bara stanna världen og hoppa av. Men Howard sjalv bevisade mojligheten under sin livstid genom att overge en saker journalistkarriär og låta MRA utnyttja sin talang».

Under en samling i en annan lokal efter foreställningen gavs publiken tillfalle att traffa de agerande og hora om deras erfarenheter og orsaken till att de på detta satt presenterar Stegen. Bland de närvarande vid detta tillfalle og vid ytterligere en samling dagen derpå var studenter og gymnasister, radikala og konservativa, militärer og lärare, ambetsman og kommunala for-troendeman. Diskussionerna i sma-grupper var livlig.

Radikalare

Jag var ung, full av energi och helt engagerad i den kamp som pågick, den gången jag kom till Caux i Tunisien höll situationen på att bli allt allvarigare. Människor dodades, blodet flöt i strömmar och spänningen var oflidlig. Själv befann jag mig vid den tiden i Frankrike. Polisen var efter mig.

Se foreslog några vänner att jag skulle resa till Caux. Jag hade inget pass och var mycket mera angelagen att undvika polisen än att uppsöka den. Jag förhöll mig alltså avvaktande och skeptisk men var på samma gång nyfiken på vad Caux kunde erbjuda mig. Det blev en märklig resa. Varken den franska eller den schweiziska polisen frågade efter mitt pass. Naturligtvis kände jag mig en smula bättre till mods, när jag väl kommit förbi polispatrullen. Jag var en tuff, aktiv frihetskämp som försvarade våldet. Jag höll på med att bygga upp sammanslutningar, som på den tiden ansågs vara brottsliga. Jag var långt borta från andan i Caux. I sina brev till mig brukade min mor ge mig nyheterna hemifrån att min bror hade fängslats, att forttrycket tilltog och att vem som helst kunde bli arresterad när som helst. Det bidrog inte till att göra mig lugnare.

Med en viss nyfikenhet men samtidigt på min vakt mot allt deltog jag i konferensen i Caux. Jag utdömde fullständigt de valnarda människor som, själva liksom oberorda, talade om olika problem, medan jag själv toppreds av hamndens demoner och befann mig mitt i ett orsakssammanhang, där vald producerade mera våld.

Första dagen var jag nära att explodera. Detta var meningslös paternalism. Sedan höjde jag något som gjorde intryck på mig och gjorde mig djupt. Det var när Irene Laure, den framstående franska socialdemokraten som gjort så mycket för Europa efter kriget, talade i konferensen tillsammans med några tyskar. Detta var slutet av september 1953. Att på den tiden tala om fransk-tysk venskap eller namna de fransk-tyska relationerna var som att stöta en kniv i ett sår och liva upp smartsamma minnen. Jag såg tyskar som gråt, och det var inga krokodiltårar, över att ha deltagit i omanskligheter,

för vilka de nu tog på sig skulden. Andra påminde om att madame Laure, som hade kampat i motståndsrörelsen, hade accepterat att bli gudmor för tyska barn.

Jag sade till mig själv att relationerna mellan Frankrike och Tunisien aldrig hade blivit så spända som de fransk-tyska relationerna, även om vi haft våra kriser och trots de valdsamma uttryck som nationalismen tog sig. Mellan tunisierna och fransmannen rådde aldrig samma lidelsefulla hat som mellan fransmannen och tyskarna.

Paris eller Kairo

Jag var den ende ansvarige ledaren för vårt parti och var frihetsrörelse, som annu var på fri fot. Alla våra övriga ledare satt i fängelse, bland dem president Bouguiba. I Frankrike var jag annu så länge personligt fri. Jag hade därför ett tungt ansvar. Jag kunde antingen återvända till Frankrike eller också kunde jag, då jag nu befann mig utanför landet, resa till Kairo eller Libyen och därifrån organisera en vapnad makt mot kolonialmakten. När man foreslog att jag skulle resa till Caux, sade jag till mig själv att jag skulle se vad som skedde där och sedan kunde jag kanske fortsätta kampen utanför Frankrike.

Andra dagen i Caux började jag fundera. Vad tyskarna och fransmannen sagt hade gjort ett djupt intryck på mig.

Nyhetsrapporterna talade om oro i Algeriet, om vald i Marocko, om intensifieringen av kriget i Indokina. Man var långt borta från avkolonialiseringen! Jag var den ende ansvarige tunisiern som fransmannen tolererade. Jag befann mig i Caux, medan de av mina kamrater som annu var fria, uppehöll sig i Kairo eller New York, engagerade i kampen mot Frankrike.

Atmosfären i Caux fick mig att tanka efter. Det var början till en viss förändring, som försiggick i det undermedvetna, och jag reagerade naturligtvis när jag märkte hur atmosfären påverkade mig.

När jag såg att tyskar och fransman hade för-

än våld

sonats — och uppriktigt sagt kände man att de hade blivit fullständigt annorlunda — så var min första tanke vad skulle ske, om jag här skulle mota en representant för kolonialismen, en extremist som inte skulle tveka att använda vald? Jag tänkte särskilt på en man, som var en av dem vi — det kan jag säga oppet — hade planerat att döda. I vår situation avgjordes utgången av vem som kunde döda de flesta.

Jag frågade mig hur denne man, hur fransmannen skulle reagera, om de kom till Caux och upplevde det som man upplever där. Skulle de bojja för andras?

Den tredje dagen kände jag att jag hade något att säga. Jag sade att jag skulle vara beredd att träffa vem som helst av kolonialmaktens representanter och att vi skulle kunna första varandra, om några av de franska extremisterna som absolut ville bevara kolonialvaldet kom till Caux och i denna uppriktiga atmosfär bojjade tanka i enlighet med Moralisk uppriistnings fyra principer.

Jag bojjade med att skriva till min mor och rådde henne att inte tvinga mina bröder och systrar att ta revansch. Jag bad henne att hon skulle be för mig. Jag talade om för henne att jag beslutat att inte resa till Libyen eller Kairo utan till Paris — med andra ord den väg som mycket väl kunde leda till fangelse.

Grundvalen för förhandlingar

Jag vet att mitt uttalande i Caux nådde de franska myndigheterna i Paris och kolonialregeringen i Tunis. När jag kom tillbaka till Paris, fann jag att Moralisk uppriistnings hem i Paris kunde tjäna som ram för förhandlingar. Där träffade jag den man som vid denna tidpunkt var ansvarig för franska utrikesdepartementets tunisiska och marockanska avdelning, Basdevant. Tillsammans fattade vi en rad beslut. Jag träffade förre utrikesministern Robert Schuman och Pierre Pflimlin — borgmästare i Strassbourg — vid ett möte som arrangerats av Moralisk uppriistning. Jag träffade en rad människor, som tidigare betraktat mig som ett besmittat djur, som man skulle undvika.

Mohamed Masmoudi (bilden) är Tunisien's ambassadör i Paris. Han föddes 1925 i Mahdia i Tunisien, där hans far var fiskare. Han studerade i Paris och blev från 1948 Neo Destours (Frikhetsrörelsens) representant i Frankrike. 1954 utnämndes han till minister utan portfölj med uppgift att vara ansvarig för förhandlingarna mellan Frankrike och Tunisien. Senare blev han Tunisien's ambassadör i Frankrike.

Nedan återges ett anförande inför ungdom från Europa, Asien och Afrika, i vilket Masmoudi berättar om hur han för femton år sedan kom i kontakt med Moralisk uppriistning vid en kritisk tidpunkt i Tunisien's frihetskamp.

Jag uppsökte också Pierre Mendes-France, som vid ett tidigare tillfälle erbjudit sig att vara min försvarsadvokat, när jag hade arresterats och satt i dödscellen i Tunis. När han senare blev premiärminister, förpliktade han sig att göra slut på konflikten i Indokina.

Medan Mendes-France höll på med förhandlingar i Geneve, för jag till Schweiz och tog på nytt kontakt med mina vänner i Caux. De förhandlingar som jag sedan förde med Mendes-France ledde till historiska handlingar. Vi beslutade att, på samma gång som en överenskommelse träffades med Ho Chi Minh, förbereda självstyrelse för Tunisien.

Därefter utnämndes jag, trots min ungdom till minister med uppdrag att förhandla med den franska regeringen om de framtida relationerna mellan våra båda länder. Dessa förhandlingar pågick i nio månader.

Jag har aldrig talat om detta inför något annat forum. Men det är viktigt att den yngre generationen får veta vilken roll Moralisk uppriistning spelade i lösningen av den tunisiska frågan. Orsaken till att jag tigit är inte att jag velat föringa Moralisk uppriistnings insats. Men jag har varit en smula generad att föra dessa handlingar, i vilka jag varit så intensivt engagerad, på tal.

Har jag nu blivit självsaker genom det som skedde och trots att «jag är nyckelmannen som löste problemerna»? Nej, Moralisk uppriistning gav mig en verklig lektion i odmjukhet. Jag var bara ett av instrumenten under dessa historiska dagar. Men vid ett bestämt tillfälle stod det i min makt att antingen slappa lös valdet eller bryta dess onda cirkel.

Kamp och konfrontation

Det kan kanske intressera dem som ännu är unga att veta vad som pågick inom mig när allt detta hände. Personligen har jag alltid ansett att jag måste vara militant, för en människa kan vara människa i ordets fulla bemärkelse bara i den mån som hon är engagerad.

Det finns en tendens att tro att den enda driv-

kraften till att vara militant är hat och konfrontation (ett modernt ord just nu) Konfrontation, det är den anda som driver en att automatiskt vara emot något, att vara så full av fördomar att man inte lyssnar på vad andra säger. Det var min inställning, innan jag varit i Caux.

Betydde detta att jag blev mindre militant i förhållningen? Har jag blivit vekare? Mer benägen att ge efter för en slapp lat-gå-attityd? Absolut inte! Och detta är vad jag framför allt lärt mig genom mitt möte med Moralisk uppbyggnad.

I min ungdom kämpade jag i marxistiska organisationer här i Frankrike och ledde stormiga moten. Jag tillhörde antikolonialistiska marxistiska sammanslutningar, och jag var med i alla slags organisationer, som propagerade våld. Vårt huvudmål var att på alla sätt hindra samhället att fungera.

Efter återkomsten från Caux fortsatte jag att träffa mina vänner men försökte ge dem en ny inriktning. De kände sig en smula desorienterade. Jag sade till dem att vi måste ha kontakt med alla, och till om djävulen skulle infinna sig, måste man diskutera med honom.

Enligt den principen sökte vi kontakter på alla håll även med risk att en del folk blev missnöjda.

En ny människotyp

Avgorande för allt jag företog mig blev min fasta övertygelse att en människa som orienterat sitt liv efter Moralisk uppbyggnads fyra principer genom varje samtal och diskussion och genom sitt hjärtas ärliga övertygelse måste åstadkomma något i andra människor. Genom den kraft som absolut ärlighet, renhet, osjälviskhet och kärlek är när hon till slut är bakom skälet hos andra människor, också när de ser ut att vara kalla och otillgängliga för all diskussion.

Samtidigt som många gillade det som sades vid våra möten försökte vissa element att svarta ner Moralisk uppbyggnad. En del påstod att rörelsen var finansierad av amerikanerna eller kommunisterna. För mig är Moralisk uppbyggnad en samsynsfråga, som varken utesluter marxistiska, religiösa eller ateistiska idéer, och som ger åt dessa idéer ett extra plus i stället för att beröva dem något av deras innehåll.

Kommunism plus kärlek minus hat — är det lika med kommunism?

Kapitalism plus osjälviskhet minus profitbegär — är det lika med kapitalism?

Vi fann i Moralisk uppbyggnad en ny och berikande dimension. Man skulle kunna tro att detta kunde leda till ett överlagsenhetskomplex. Det skulle i så fall vara en allvarlig sak. Men i själva verket får man en lektion i odmjukhet. En människa som är uppriktigt mot sig själv och varje morgon gör rent hus i sitt samvete kan inte gå omkring med ett överlagsenhetskomplex. Hon får en ny dimension i sitt liv och sitt förhållande till andra människor. Jag är fast övertygad om att en människas sätt att vara, både offentligen och pri-

vat, beror på hur angelagen hon är att inte springa bort från sitt samvete och att följa sina moraliska principer.

Utmynnarna inte denna nya dimension i en ny människotyp, som har vissa svar att erbjuda till de oerhorda problemen som möter oss i världen av i dag? Utan att bestämt påstå det tror jag ändå i all odmjukhet att det finns en ganska stor chans att de som uppriktigt gör Moralisk uppbyggnads anda till sin blir detta slags människor.

Vad betyder det i praktiken att tala om «en ny människotyp»?

Jag är ambassadör «Ett nytt slags ambassadör» — vad skulle det innebära? Vanligen menar man att en ambassadör är en man som är ytterst försiktig och diskret, en man som först och främst har förmågan att locka ur andra vad de inte tänkt säga, som iakttar och lyssnar sig till både vad man säger och fortiger och sedan domer en efter ens uttalade intentioner. Som diplomat behöver man bara yttra några ord, häkta sig eller söka efter de rätta orden för att de skall heta «Han är inte så dum. Han gör det avsiktligt» — och så formas diplomati av dolda motiv.

Ingenting att dolja

Den fransman som jag förhandlade med 1954—55 hette Fouchet, minister utan portfölj. Jag hade just sluppit ut från fängelset. De som vi förhandlade med frågade gång på gång «Vad menar ni egentligen med det här förslaget?» Jag svarade «Jag menar precis vad jag säger». När de upprepade «Men vad är det som ligger bakom?» så svarade jag «Ingenting. Om det vore något, så skulle jag inte tala om det för er».

Jag var övertygad om att det var mycket bättre att gå rakt på sak än att spela teater, använda tricks eller bedrägeri. På så sätt besparade man sig en massa ansträngningar, som inte ledde någon vart.

Jag kommer ihåg hur jag sade till en del av mina vänner i Moralisk uppbyggnads hem i Paris, när jag kom dit på måltider ibland under de fransk-tunisiska förhandlingarna «Jag tror att i Moralisk uppbyggnads anda skulle en ny sorts diplomati kunna se dagens ljus».

1955 reste jag runt jorden med mina vänner i Moralisk uppbyggnad, och då hade jag precis samma inställning. Jag hade inga dolda motiv, jag försökte inte tolka tystnader på ett speciellt sätt och när jag kände att jag skulle tåga, så teg jag. Jag har handlat på samma sätt sedan jag blev diplomat 1956. Jag tror att detta fungerar ganska bra. Jag tror att vi uppnått en hel del. Och i dag tror många av mina kolleger på nödvändigheten av att under alla omständigheter tillämpa uppriktighet och ett visst mått av renhet i relationerna mellan regeringarna.

Militant engagerad

Jag tror alltså att även en regeringsmedlem — och det har jag själv varit — som uppriktigt vill vara

(Fort sid 14)

En minibuss i vitt och blatt (bilden), forsedd med full utrustning for filmvisningar blir sedan arskiftet alltmer kind i grannskapet av Moralisk opprustnings konferenscentrum Asia Plateau i Panchgani «Filmbussens» forare Ram Chandra visar med stolt gladje buss och utrustning som han vardar med yttersta omsorg «Filmbussen» ar en gava fran svenska larare som insamlat den erforderliga summan (ca 50 000 kr)

VAR DAGS VINKELN

Debatten om jamlikhet i TV s storforum fangade mitt interesse trots att det var mycket av hetsiga klyschor, som studsade forbi varann mellan de olika lagren Narmast karna tyckte jag den man kom som sa, att vi alla ser ner pa den som vi tycker har ett samre jobb an vi sjalva och att det ar installningen hos oss sjalva som behover andras Vad han inte namnde ar att vi också i samma grad med avundsjuka ser upp till — i varje fall inte betraktar som jamlike — den som vi tycker har ett finare jobb an vi Varderingarna — bristen pa jamlikhetskansa — går alltså rakt igenom oss var och en

Jag insag plötsligt något av detta har omdan då jag i vår poet stötte ihop med en av husets herjar, en stam man som man inte kaner sig sarskilt oppmuntrad av att namna sig Han var for ett år sen ute for en svar sjukdom, som han annu bar sviter av och plötsligt flog det over mina lappar den enkla, sjalvklara fragan «Hur star det till?» Han stannade och svarade utforligt och ovantat fick jag blicka in i en annan människas liv Och jag forstod att aven en till

synes hogdiagen, strong man har vanliga, enkla manskliga behov och jag skamdes for att jag latit ett helt år gå utan att sa mycket som fråga efter hur han hade det.

Från det konservativa lagret i TV-debatten efterlystes exempel på ett samhälle, där den socialistiska tappningen av jamlikhet har provats och där den verkligen har fungerat Det kom inget svar under debatten men jag tanke på vad den tyske kommunistveteranen Paul Kurowski yttrade efter att ha varit några dagar i Caux «I tjugofem år har jag sjungit Internationalen av hela mitt hjarta och all min kraft men detta är första gången jeg ser den levas» Och hans partikamrat Benedens, som skickades av partiet till Caux for att hamta hem Kurowski sa «Jag kampade förbittat mot mina vänner, som reste till Caux men när jag kom dit, fann jag det jag hade kampat for i aratal — det klasslose samhället»

Vad ar det som gor att man opplever jamlikhet så starkt i Caux? Det ar inte så att man där bor i precis likadana rum, likadant utrustade Alla gor inte samma arbete, alla bar inte lika kläder Hud-

faigen varierar, liksom alder och samhallsstallning Vad ar det då som gor att man där opplever den jamlikhet, som framstod som utopisk i TV-debatten? Och vad kommer den att fungera?

Jag kastade ut fragan till några som nyligen har varit i Caux En kvinna svarade att det som gjorde intryck på henne var att man inte kunde av några generationsmotsattningar De unga både litade på en och hade förtroende for en och de äldre lamnade med förtroende ansvar i de ungas händer «Man kunde ingen kritik från de yngre»

En ung flicka kommenterade så här «Det ligger i luften! Det var ingen som behandlade den andre nedlatande»

En man berättade hur han for första gången opplevt full jamlikhet tillsammans med en person med hogre social status, da de båda satte in allt vad de kunde for en gemensam uppgift, var och en efter sin formaga

Ar det kanske där lösningen ligger — att ha ett gemensamt mål, sa stort att det kraver allas helhjärtade insats?

Ulrika

Saxat och citerat

KARAKTERISTISKT FÖR MÄNNISKAN ÄR viljans möjlighet att säga ja till målsättningar som går tvärt emot hennes driftinstinkter. Friheten består i att kunna säga nej till sig själv för att tjäna ett större sammanhang. Inte frihet, alltså, från moraliska krav utan frihet att tillmötesgå moraliska krav. Det är just i detta frihetens perspektiv, som människan upplever sin vanmakt själv. Vissheten om frihet måste förankras utanför människan, det är Gud. Det är viktigt att denna frihet, och denna visshet om friheten består om människan skall kunna skapa sig en meningsfull framtid.

C. E. von Weizsäcker i
«Talar om framtiden»

FASCINERANDE PERSPEKTIV, MEN OFTA djupt skrammande, öppnar sig. När forskarna alltmera närmar sig mekanismerna bakom livsprocesserna, får de dynamit i händerna.

Forskningens utveckling frammanför odestyngda frågor. Experterna kan bara ställa dem, inte besvara dem. Det är vi vanliga människor som, än så länge, har avgorandet i vår hand.

Serien «Sverige år 2000» i
Svenska Dagbladet 21/1/69

NÄR VI LYSSNAR TILL «VÅR NATURS bättre ångor» finner vi att de lovprisar de enkla de grundläggande tingena som godhet, redlighet, kärlek, valvilja.

Storhet kommer i enkel utsmyckning. De enkla tingena är det vi behöver mest idag, och vi ska övervinna det som splittrar och binda samman det som forenar oss.

Innan en människa har blivit en del av något som är större än hon själv, har hon inte blivit en fullständig människa.

Richard Nixon i installationstalet 21/1/69

SAMHÄLLET BORDE DÄRFÖR NU TÄNKA långt bättre än som skett tillvarata den moraliska väckelse vi trots allt kan iakttä i form av ökat engagemang och solidaritet. Ibland stora delar av ungdomen både gentemot missgynnade här hemma och i utlandet. Valet står mellan att utveckla ansvar, insatsvilja och disciplin eller att skapa ett samhälle, där tvång är det framträdande disciplinmedlet.

Daniel Wilund Svenska
Dagbladet 21/1 artikeln
«Trygga rättstryktheten»

JAG VILL VADJA TILL ALLA, STUDENTER, arbetare på åkrar och i fabriker, tjänstemän inom förvaltning och privata företag att minnas behovet av självreglering och självdisciplin. På samma gång måste de som har befattningar inom och utanför regeringen komma ihåg att de i sin maktutövning är underställda den moraliska lagens auktoritet. Om och när de ställs inför brist på disciplin, måste de fråga sig hur mycket det beror på deras egen brist på moralisk hållning och påverkan.

Plikt är inte stum lydnad, det är en aktiv önskan att uppfylla skyldigheter och ansvar. Att uppfylla plikten är inte beroende av och begränsad till givna rättigheter. Den demokratiska medborgarens värdighet ligger inte i att äga rättigheter som uppväger hans skyldigheter utan i att rakna uppfyllandet av skyldigheterna som högsta rätt och form.

Detta för mig till kärnan av vårt

problem. Den enda botten ligger i största möjliga användning av det mänskliga materialet, vilket – lat mig upprepa det – kräver inre disciplin och moralisk auktoritet på varje område och på varje nivå.

President Zair Husain In
dion i sitt tal på «repu
blikens dag»

VÅR FORMÅGA ATT LOSA VÅRA EGNA sociala problem liksom våra möjligheter att göra en insats av verklig betydelse för utlandet. Nära äventyras allvarligt den dag då narkotikaskadorna har blivit lika stora som alkoholskadorna. Inget samhälle kan fortsätta att växa vare sig ekonomiskt eller kulturellt om en femtedel av varje ny generation skadas hälsomässigt och socialt eller rent av invalidiseras.

Tyvärr är det en risk som vi kommer att stå inför om vi inte kan vända på utvecklingen. Jag är övertygad om att vi inför detta läge måste ägna fostran och elevvård inom skolan en större uppmärksamhet än vi har gjort. Det är mot den bakgrunden jag tar del i diskussionen om skolens demokratisering.

Göran Jonasson Öring (enl
Uppsala Nya Tidning 17/2)

DET ÄR INTE LÄTT ATT VINNA RESPEKT. Och det är oerhört viktigt att en ledare besitter de bästa moraliska egenskaper som en ryttmästare kan ha. Ärlighet och redlighet, uttållighet och oförsonlighet gentemot osannhet, arbetsglädje och höga principer måste kunna föras i en ledare.

Lika svårt som det är att vinna folkets respekt, lika lätt är det att förlora den. En ledare måste värda sin auktoritet som sin ögonsten. Om han blir yr i huvudet av sin framgång, om han missbrukar sin höga position, om han blir uppblåst och tror att han är ofelbar, om han inte längre tar råd av andra och slutar att ha omsorg om sina medmänniskor, så förlorar han respekten. Tyvärr glömmar ledare detta nu för tiden.

Ur en ledare i fackför
ningsbladet Fred Moskva

Kort nytt

Australien Utbildningsminister Thompson i staten Victoria havdade nyligen, att skolans vasentliga uppgift varken ar att utbilda skickliga yrkesman eller att bibringa kunskaper och fardigheter i forsta hand utan att «fostra karaktaren pa en andlig grundval» De oerhoida tekniska framstegen maste foljas av framsteg pa de manskliga relationernas omrade Utbildningsdepartementet har inkopt två kopior av Hunden och benet for visning i statens skolor

Etiopien «Moralisk upprustning måste bli rotfast i massornas sinnen Jag står bakom er», yttrade kejsar Haile Selassie till medlemmar i Moralisk upprustnings etiopiska kommitte i Asmara under en audiens, som refererades i radio, TV och pressen Kejsaren informerades om planerna pa en internationell konferens for Moralisk upprustning i april i Asmara på initiativ av generalguvernoren i Eritrea Moralisk upprustnings mal kan inte undvaras, havdade kejsaren som utlovade en personlig gava for att tacka kostnaderna for konferensen Han bad också om att fa de bocker och broschyrer som ar utgivna på etiopiska språk Han ville personligen dela ut en del exemplar

London «Anything to declare» (Luta er ut) hade premiar på Westminster Theatre i London den 30 januari och fortsatte hela februari På vagen till London hade man forestallning i Lievin i Nordfrankrike med over tusen åskådare, som applåderade entusiastiskt «Utan tvivel hande något hos publiken», skrev *La Voix du Nord*

I samband med forestallningarna i London anordnades lördag—sondagskonferenser hela februari Teaterstyrelsens ordförande, Kenneth Belden, sade att det vidare syftet med dessa forestallningar och konferenser var att «frigöra oss från missmodets kramp och anvisa en väg till nya initiativ for Storbritannien i varlden» Bland frågor man ställde ar Vilket ledarskap kan ansvariga medborgare ge nu i Storbritannien? Hur kan ett nytt flerasigt samhalle byggas upp? Vilken ar universitetens roll i vart foranderliga samhalle?

Besokare kom med bokade bussar från Sheffield, Birmingham och Ostangeln och med tagsallskap från Midlands och Skottland

Calcutta Industripjasen Den glomda faktorn gavs nyligen for en publik på tusentalet personer i Calcutta Indiens storsta stad ar ochsa den som har de storsta problemen En halv miljon människor lever på gatorna utan tak over huvudet, och en tredjedel av alla familjerna maste klara sig med mindre an en tredjedel av ett vanligt boningsrum

Till forestallningarna kom ett tvarsnitt av stadens befolkning Måkan till en av Indiens ledande kommunister fanns i publiken, liksom stora industriledare Dar var universitetsstudenter, hamnarbetarledare och sjofolksledare, den katolske arkebiskopen och representanter for de kastlosa, Arbetslosa i de fattigaste stadsdelarna anordnade ett stort mote, dar deltagare i Moralisk upprustnings grupp talade

Generalguvernoren for Vastbengalen sade vid en mottagning han gav «Ni kan ge varit folk viljan att arbeta De vill inte hora pa en politiker, men de lyssnar till er Vi har nog av duglighet, intelligens och kapacitet for att kunna gora slut pa noden, men människor måste först besluta att arbeta for det gemensamma basta»

London Intriger och spänning under ett lands frihetskamp ingar i Alan Thornhills nya skådespel Hide out (Gomstallet) som hade premiar på Westminsterteatern den 7 mars

Australien Chefredaktör Rajmohan Gandhi har tillsammans med en internationell grupp under de senaste veckorna besökt Indonesien, Nya Zeeland, och Australien Resan har varit ett led i forberedelserna for Moralisk upprustnings konferens i Panchgani, Indien, som öppnades den 15 februari

I Indonesien konfererade gruppen med president Suharto och andra nationella ledare Representanter for jordbrukare och for maorifolket mottog dem i Wellington På Gandhis begaran kom en grupp jordbrukare till Panchgani for att ge sina erfarenheter till indiska jordbrukare

Gruppen besökte i Australien Sidney, Melbourne och Perth Den sammantraffade med ledare for australnegerna Öppningsmötet vid konferensen i Perth leddes av australiska arbetarpartiets utrikesexpert och vice ordf i parlamentets utrikesutskott riksdagsman Beazley Arkebiskop Appleton i Perth inbjöd som nyutnämnd arkebiskop i Jerusalem Gandhi att besoka Israel

Engagemang är inte nog /

(Från sid 3)

raden i kommuniststaterna. Även de som inte gör det efterlyser en alternativ motivering, som Kubas arbetsminister nyligen gav ut tryck för

Samhället betalar räkningen -

Tysklands radikala studenter talar idag om att överta kontrollen över vetenskapens produktionsmedel. Jag tror det är viktigare att de tar itu med motiven, både hos dem som undervisar och hos dem som studerar. Orsaken till mycket av oron är professor och studenter som använder universitetet för egna syften, medan samhället i sin helhet betalar räkningen.

Självva universitetet som sådant konfronteras också med frågan om motiv och mål. Studenterna angriper den «värdelösa» vetenskap som satt sin prägel på de medicinska och teologiska fakulteterna—fakulteter som har att göra med människan själv. Vetenskapen blir ett slags «konst för konstens skull», där de som utövar den ne-

kar att svara på frågan om världen, normer och mål. Fysikerna som klyvde atomen var de första som skakades ut ur denna attityd, när bomberna föll över Hiroshima och Nagasaki. Den kände tyske fysikern och filosofen C. F. von Weizsäcker, varnar i dag mänskligheten för att uppföra sig som en samling apor som med säkerhet kommer att göra allt de blir i stand att göra. Han formulerar normer för vetenskapen som annars riskerar att bli omänsklig. «Vetenskapen måste ta ansvar för vad den gör. Detta inser den unga generationen. Men det kommer att kräva ett hårt arbete, både moraliskt och intellektuellt sett, för att nå fram till det ansvarsmedvetande som är nödvändigt, om man skall kunna undgå kaos.»

Vad lever vi för?

Frågan «Vad är det vi lever för?» gäller både den enskilde studenten och själva universitetet. Vi måste bygga en infrastruktur av människor som förändrats, människor som är villiga att sätta mänsklighetens intressen framför sina egna. Eller som jag skulle vilja uttrycka det såsom kristen människor som är redo att låta Skaparen av livet vara med och

bestamma om hur livet skall ordnas.

Tredje vagen

Tredje vagen mellan den etablerade livsformen och protesten mot den är Initiativet — formågan att skapa nytt liv i människor och i samhället. Det är en sak att byta av gamla och torra gränar, en annan att skapa nytt liv. Det är bara liv som kan producera liv.

Till slut vill jag rikta mig särskilt till kyrkan och staten. Jag tror att kyrkans uppgift i dag är att frambringa den osjälviska och omutliga människotyp som i det långa loppet är förutsättningen för folkens existens. Och jag tror att en statsmans främsta uppgift är att medverka till sitt lands andliga förnyelse, en förnyelse i människor. Demokrati och frihet är något som vi ständigt måste göra levande för oss — det upptäcker vi i Tyskland i dag. Om du later dina händer vila och slappnar av, sätter urskogen sig i rörelse framåt och slukar civilisationen.

Vi behöver tanka tillräckligt stort om oss själva, inte stanna vid vad vi är, men fråga oss vad vi är menade att vara och göra för mänsklighetens förnyelse och utveckling.

Radikalare än våld (Från sid 10)

militant engagerad, engagerad i Moralisk uppriktnings anda, måste framföra sin personliga övertygelse inför offentligheten lika mycket som i sitt privatliv.

Om vi i arabvärlden hade haft denna installation, skulle vi idag kanske inte vara där vi är. Och ni vet att vi i Tunisien försökt föra in en ny anda. Jag tror att vi alltid sagt till massorna i vårt land det som vi tror vara sant och riktigt. Vi har inte försökt lura vårt folk. Vi tror att om vi araberna alltid hade uppfört oss på detta sätt, så skulle mycket ha blivit annorlunda och en fruktbar dialog skulle ha blivit möjlig. Jag tror att vi alltid måste vara beredda att diskutera med andra människor.

Drama i Belleville

Vad kan en individ göra? Jag tänker på vad som händer i Belleville! Det var inte i egenskap av ambassadör som jag tog initiativ till att gå ut och kasta mig in mellan två folkgrupper som höll

pa att drabba samman med bensindunkar och knivar. Det var som människa jag trodde att jag kunde säga vissa saker till dessa judar och muhammedaner. Jag handlade, inte i min egenskap av ambassadör. Men jag förstod att när jag tog detta initiativ som engagerad människa, var det också ett handlingssätt som passade en ambassadör.

Jag vill inte lura er. Vi har en svår uppgift. Folk är mycket mera lyhörda när man appellerar till vald och hat. Den svarta vagen, den hårda vagen till människorna går genom förtroende och via det språk som hjärtat talar.

«Le Monde» rapporterade den 5 juni 1968 «Valdsamheter mellan judar och muhammedaner utspelades på mandagseftermiddagen i Belleville. De var en fortsättning på plundring och slagsmål, som började föregående kväll. Ett stort polisuppbåd mobiliserades för att skilja de båda grupperna åt. Men det var framför allt ingripandet från judiska religiösa ledare samt Tunisien's ambassadör Masmoudi, som ledde till att lugnet återställdes snare på kvällen.»

(Copyright 1968 Mohamed Masmoudi och Courier d'Information du Réarmement Moral)

Novid
hurtig
lindring

ved hodepine
NOVID

tas oppløst i vann

Novid gir hurtig lindring ved hodepine, reumatisme, nervesmerter, tannpine, menstruasjonsmerter og forkjølelsesubehag. Novid i vann er behagelig i bruk og skånsom selv for ømfintlige maver. Uten resept på apotek og modismutsalg. Rør og foliepakning à 20 tabletter samt glass à 40 og 100 tabletter.

Novid - befriende lett å ta.

NYEGAARD & CO AS OSLO

Assam / (7 år s 5)

och en overenskommelse naddes

En viktig orsak till att man kom överens var att bada parter beslutat sig for att söka lösa konflikten i ljuset av vad som var bäst for staden och den verkan en sådan lösning kunde ha for landet som helhet, istället for ett perspektivlost fasthållande vid sina egna krav.

Kyndiah, som sjalv tillhorde en av bergsregionernas stammar, kom i sitt tal också in på de aktuella

organisationsplanerna for hela staten, som namts tidigare i denna artikel. Han beskrev det som skett som «ett nytt kapitel i de mänskliga relationernas historia». «Detta nya kapitel galler hittills de politiska relationerna», sade han. «Men jag tror också att det kan komma att gälla de sociala och moraliska förhållandena. Denna konferens for in ett nytt element av universalitet i vårt tänkande och insikten att alla människor är lika och mänskligheten odelbar. Det är det tankandet vi behöva i nordöstra Indien.»

LEGEMIDDEL

Forkjølelse, revmatisme, nervesmerter - forsøk...

ALBYL-

Enterosolubile

OVERTRUKNE ACETYLSALICYLSYRETABLETTER
Uten maveirritasjon fordi tablettene først løses opp i tynntarmen. Pakninger a 30 og 100 tabletter. På apotek uten resept.

A/S FARMACEUTISK INDUSTRI

Uten maveirritasjon

128

Gi barna

FFF

(FUHR FLYTENDE FRUIT)

SUNN NÆRENDE VITAMINRIK

RÅ EPLESAFT - GIR HELSE OG KRAFT

Tollef Bredal^{as}

Wesselsgt. 8 Oslo 1

ALT I KJEMIKALIER

Mr Lemon Lime

E.

UPPFRISKANDE AKTA
LIMEJUICE i pulverform

Dernings AB
Goteborgs Frihamn